

# Srdce naší dcery se zastavilo, potom přišel Ježíš

- *mluví* Nathaniel Olivieri

Nathaniel & Hayley Olivieri - Our Daughter's Heart Stopped, Then Jesus Walked In

Překlad: nove-stvoreni.cz

---

Verze (build **01**) © 2016 [nove-stvoreni.cz](http://nove-stvoreni.cz)

Licence: Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International

Toto dílo je možné svobodně rozmnožovat/šířit za podmínek:

Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci

---

# Nathaniel a Hayley Olivieri - Srdce naší dcery se zastavilo, potom přišel Ježíš

Nathaniel: V předchozích dílech jste viděli lidi, kteří jednají jako Ježíš a dotýkají se okolního světa. Muž [na videu volá]: "On mně vyléčil moji bolest!" Ale jak vypadá žít jako Ježíš, když vás nikdo nevidí? Chci vám ukázat záblesk toho, jak to nedávno vypadalo v naší rodině.

V lásce není žádný strach, ale dokonalá láska vyhání strach ven. 1 Janova 4:18

Je možné žít bez strachu ve světě, který je strachem zamořen? Věřím že ano. A pro moji ženu Hayley se tato pravda stala obzvláště důležitou, jak se přibližoval porod našeho prvního dítěte.

Hayley: Když jsem čekala Gabrielu, rozhodla jsem se, že během porodu nechci mít jakýkoliv strach a bylo to pro mě opravdu důležité. A věřím, že jsem během porodu strach neměla a byl to velmi hladký porod.

Nathaniel: Když Hayley rodila, tak se personál neustále zmiňoval o tom, jak jsme klidní. Nebyli na to zvyklí, a já jsem se za ně ještě modlil, a to ještě asi taky nezažili, obzvláště jedna sestra se zraněním krku, která byla při modlitbě uzdravena.

Nathaniel: Nikdy nezapomenu na první chvíli, kdy jsem malou Gabrielu uviděl. "Jsi v pořádku?" Gabriela byla krásné novorozeně. Vzpomínám si, jak jsem se na ni díval a poznamenal: "Hayley, ona má rty po tobě."

Hayley: První půlhodina byla nejúžasnější půlhodina v mém životě. Nathaniel: "Miláčku, zvládli jsme to." Jak se jmenuje? Hayley: Jmenuje se Gabriela. Gabrielo Jane Olivieri, vítej na světě!

Netušili jsme, že se v okamžiku všechno změní a naše rozhodnutí nemít strach bude podrobeno zkoušce. Asi půl hodiny po porodu si všimli, že Gabriela zrychleně dýchá a bylo to čím dál horší. Vyžadovala více a více kyslíku.

Porodní asistentka Amy: "Ona začala mít nějaké dýchací potíže a potřebovala kyslík, takže jsme zavolali dětské lékaře, aby přišli a pomohli nám. A od té chvíle se její stav rapidně rychle zhoršoval. Dětské lékaři a lidé, kteří přišli pomoci, vzali Gabrielu a Nathaniela do místa se zvláštní péčí."

Nathaniel: Byl jsem s Gabrielou a bylo čím dál jasnější, že je to velmi vážné. Dali ji na kyslík, a snažili se napíchnout její malé žíly, aby jí mohli píchnout sedativa, a opakovaně se jim to nedařilo. Chvilími jsem na ní měl vložené ruce a modlil jsem se za ni, říkal jsem jí: "Táta je tady s tebou, jsem tady."

Pokud si nedáme pozor, tak budeme Bohu děkovat, když se daří, a vzápětí Ho budeme obviňovat, když se věci nedaří. Ale je to nepřítel, kdo přichází, aby kradl, zabíjel a ničil, Ježíš dává život! [Jan 10:10]

Hayley: Konečně se jim podařilo Gabrielu uspat, přišla Hayley a doktor si nás vzal do místnosti vedle. V tu chvíli nebyla Gabriela při vědomí, protože dostala velkou dávku sedativ. Museli jí dát do krku dýchací trubici a dávat jí 100% kyslík. Byli jsme s Nathanielem v malé vedlejší místnosti a 5 minut po té, co ji připojili na kyslík, se její srdce zastavilo. To lékaři nečekali, nikdo to nečekal.

Nathaniel: Uslyšel jsem šum, pískání, shon doktorů, dělali naší dceři první pomoc. Slyšeli jsme: "Jedna, dva, tři, výdech, Jedna, dva, tři, výdech..."

Co jako křesťané uděláme v takové chvíli, kdy čelíme vážným zkouškám? Někdy můžeme být přemoženi situací a modlit se ze strachu. Co kdybychom ale nebyli pohnuti situací kolem nás,

kvůli tomu, kdo je Ježíš v nás? Takže přesně tak jsem se zachoval. Podíval jsem se na Hayley a držel jsem ji za ruku. Nathaniel mi řekl: "Nebudeme mít jakýkoliv strach! Modleme se a věřme Bohu!"

Hayley: A já: "Dobře." A položila jsem svoji ruku, na tu jeho, a sestřička, co stále vedle, položila svoji ruku na ty naše, a řekla: "Modleme se." V tu chvíli jsme si uvědomili, že Amy, ta porodní asistentka, byla křesťanka.

Amy: Takže jsme se začali modlit a já jsem si říkala: "Jsem dnes tady, protože je potřeba, abych stála v mezeře." Nathaniel se prostě modlil: "Napomínám ducha smrti..." a já sem si říkala: "Co to je?" Pro mě to byla opravdu výzva, ale uvědomila jsem si, že se právě odehrává boj, boj, který je o její život.

Nathaniel: Šla minuta za minutou, bez jediného pulsu, a my jsme se dál modlili. Neprosili jsme Boha, ale modlili jsme se jako partneři s Ním, kteří vědí, že Jeho vůle je uzdravit Gabrielu.

Hayley: "Pro mě to byl okamžik velké slabosti, ale právě tehdy jsem měla vidění Ježíše. Viděla jsem, jak Ježíš přišel ke Gabriele, a viděla jsem, že na ni položil svoji ruku." Po čtyřech minutách jí opět začalo bít srdce. Od chvíle, kdy jsem viděla Ježíše, tak jsem již věděla, že to bude dobré.

Amy: Po čtyřech minutách sice začalo její srdce znovu bít, ale byla celá šedá. Šedá je barva smrti. Logický závěr byl, že Gabriela to nepřežije.

Nathaniel: Přišli za námi doktoři a oznámili nám: "Je to velice vážné, nevíme, co je s ní špatně, ale něco je hodně špatně." Měli velké obavy a snažili se nás připravit na nejhorší. Já jsem ve svém životě učinil rozhodnutí, že budu sdílet evangelium, bez ohledu na cokoli, a ta sestra, co s námi mluvila, měla problém s hlasivkami. Takže i v té chvíli jsem jí řekl, že nemáme strach, že Bůh se o naši dceru postará, ale ať mi dovolí modlit se za její hlasivky. A modlil jsem se za ni.

Doktoři byli zvyklí, že lidi v takových situacích jsou zničení, ale Hayley a já jsme měli Boží pokoj, takže si mysleli, že popíráme vážnost situace, kontaktovali naši pastorku a doufali, že nám domluví. Ale to naši pastorku neznali.

Katrin: Zavolali mi z nemocnice: "Pastorko Katrin, něco se stalo..." a za tónem hlasu bylo cítit obavy, takže jsem se zeptala: "O co jde?" A ona mi řekla, že děťátko mělo zástavu srdce. A to stačilo, protože tito lidé jsou pro mě jako rodina. Když jsem dorazila, čekala na mě sestra a říká, že jsou rádi, že jsem dorazila, že jim musím pomoci pochopit, že to je mnohem vážnější, než se zdá, že si uvědomují. Myslím, že si mysleli, že jim budu nápomocná při přípravě na smrt. Podívala jsem se na ně a říkala jsem si: tak na to zde máte špatnou osobu. Když jsem vešla, tak se Nathaniel zrovna modlil za jednu ze sester, jak byste u něj čekali, protože on je takový. Hayley měla nadpřirozený pokoj. Řekla jsem sestře, aby Haylie připravila na kojení, protože bude toto dítě krmit, a že všechno bude normální. A jsem si jistá, že nás měli všichni za blázny. Takže jsme se modlili, chválili, Gabriela tam ležela napojená na přístrojích, a já říkám: "Vyfotím vás!"

Amy: Zaslechla jsem, jak jejich pastorka říká: "Vyfotím vás s ní takto, protože to budete potřebovat na svědectví" a já jsem si myslela: "Ó Bože, kéž by se to tak stalo." Protože všechno svědčilo o tom, že to je nemožné.

Nathaniel: Potom nás převezli do jedné z největších nemocnic v oblasti a Gabriela byla umístěna na oddělení dětí v kritickém stavu. Její stav se rapidně zhoršoval a lékaři bojovali o její život. Selhala jí jedna plíce, potom druhá.

Hayley: Píchali jí adrenalin, byla připojená na spoustě hadiček. Ale bylo to, jako bych byla v bublině Božího pokoje. Věděla jsem, že nás Bůh drží, že ji drží.

Nathaniel: Druhý den jsem brzo ráno seděl u Gabriely a četl jsem jí Bibli. Přišel jeden z doktorů a řekl mi: "Nathanieli, můžeš se posadit?" Bylo na něm vidět, že pro něj bylo těžké mít se mnou tento rozhovor. Snažil se mě připravit na vývoj situace ohledně mé dcery. A v určitém okamžiku jsem ho zastavil a řekl jsem mu: "Doktore, rozumějte, já se nebojím, protože jsem Boží muž. Řekněte mi, jak to je, ať vím, za co se mám modlit." Potom se rozmluvil a vysvětlil mi, že kvůli nedostatku kyslíku v mozku mé dcery, během toho, když její srdce 4 minuty nebilo, věří, že má mozek poškozený a proto nereaguje. Zeptal jsem se ho: "Co byste potřeboval vidět, abyste věděl, že je v pořádku?" On řekl: "Nereaguje, takže jakoukoliv reakci." Takže jsem se ho zeptal, co by řekl na to, kdyby otevřela oči? A on řekl: "Byl bych ohromen!" Podíval jsem se mu do očí a řekl jsem mu: "Doktore, připrav se, budeš ohromen, Bůh uzdraví moji dceru. A za co potřebuješ modlitbu ty?" Tak se ho to dotklo, že mi řekl, že to je ode mě milé, poděkoval mi a já jsem se za něj modlil.

V tuto chvíli jsme se my i další lidé modlili už téměř dva dny. A co se týkalo medicíny, tak nebyl žádný důvod předpokládat, že bychom ještě někdy viděli oči své dcery, natož nějaké zlepšení. Šel jsem na toaletu a zavřel za sebou dveře. Útočili na mě myšlenky: "Gabriela nepřežije! S tvým dítětem je něco velmi špatně! Vážné poškození mozku! ..." Už vím, že ne každá myšlenka, která mě napadne, je moje vlastní. A jak jsem byl na té toaletě, tak na mě přišla taková smělost, měl jsem úplnou jistotu, že Bůh moji dceru uzdraví, ale také jsem zároveň věděl, že i kdybych o svoji dceru přišel, tak mi to nemůže vzít pokoj, který mám v Ježíši. Řekl jsem: "Nepříteli, tvůj plán vzít mi moji dceru se nepovede! Ale bez ohledu na to, co se stane, tak můj pokoj je pouze samotném v Kristu!"

O 14h později: Gabriela zatím nevykázala žádnou reakci. Tu noc jsme s Hayley seděli u Gabriely a dívali se na ni. Po dvou dnech, co jsem neviděla oči mého dítěte, je otevřela a podívala se na nás! A to bylo prostě úžasné! Doktoři byli udiveni. Nejenže otevřela oči, ale jako by náhle byla dokonale zdravá. I její plíce, které předtím selhaly, a měly vykazovat abnormality, vypadaly úplně normální. A ten samý doktor, kterému jsem řekl, ať se připraví, že bude ohromen, přiběhl se snímky jejích plic nadšený: "Tohle je úžasné, to je úžasné!" A já mu řekl: "Toto je Ježíš!" Doktoři pokračovali v testech a nemohli najít nic špatného. Žádné poškození mozku, žádné poškození plic, její srdce bylo úplně zdravé. Nikdo to neuměl vysvětlit, ale náhle byla úplně zdravá.

Katrin: Ani nepotřebovala krmit hadičkou, hned začala sát z prsu, byla zdravá a normální, a když ji dnes vidíte, tak je dokonalá, naprosto dokonalá. Miluji takové věci! Není nic, co by Bůh nemohl udělat!

Amy: Moje mysl si nedokázala spojit to šedivé dítě, ze kterého visely hadičky, a toho zdravého novorozence, který odcházel z nemocnice domů. Byla zázračně uzdravena. A bylo jasně vidět, že oni jsou křesťanská rodina, že volali k Bohu a jejich Bůh jejich modlitby vyslyšel.

Nathaniel: Během několika následujících dní přišla většina doktorů a sester, kteří nám s Gabrielou pomáhali, aby ji viděli a byli v úžasu z té změny. Celý svět čeká na to, aby viděl křesťany, kteří procházejí zkouškami a mají bezpodmínečný pokoj.

Hayley: Bůh chce, abychom se nebáli v žádné situaci, protože On je dokonalá láska.

[Na videu se objeví Gabriela v 8 měsících, jak leze po zemi.]